

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

34. uważa, że wprowadzenie wspólnych europejskich ram w zakresie publikacji danych zapewni dostęp do dokładniejszych i skuteczniejszych informacji o inwestycjach w przedsiębiorstwa społeczne;

35. przyjmuje z zadowoleniem podjęte przez Komisję zobowiązanie do zbadania i rozważenia możliwego wykorzystania tzw. patentów uspionych przez przedsiębiorstwa społeczne w celu ułatwienia ich rozwoju i oczekuje na przedstawienie wkrótce konkretnych środków;

o

o o

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2012)0430

W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. zawierającej zalecenia dla Komisji dotyczące sprawozdania przewodniczących Rady Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” (2012/2151(INI))

(2015/C 419/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r.,
  - uwzględniając oświadczenie szefów państw lub rządów strefy euro z dnia 29 czerwca 2012 r.,
  - uwzględniając opublikowane dnia 26 czerwca 2012 r. sprawozdanie przewodniczących Rady Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”,
  - uwzględniając art. 42 i art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Spraw Konstytucyjnych, Komisji Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0339/2012),
- A. mając na uwadze, że od czasu podpisania traktatu rzymskiego Unia Europejska podjęła istotne kroki ku integracji politycznej, gospodarczej, budżetowej i walutowej;
- B. mając na uwadze, że unia gospodarcza i walutowa (UGW) nie jest celem samym w sobie, ale raczej instrumentem służącym osiągnięciu celów Unii i państw członkowskich, w szczególności wyważonego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz wysokiego poziomu zatrudnienia; mając na uwadze, że integracja społeczna i solidarność są podstawami europejskiego modelu społecznego i całej integracji europejskiej i nie mogą zostać wyłączone z wszelkich przyszłych reform Unii;
- C. mając na uwadze, że w poddanym globalizacji społeczeństwie informacyjnym coraz wyraźniejsza staje się potrzeba ściślejszej integracji europejskiej, opartej na legitymacji demokratycznej, odpowiedzialności, przejrzystości i poparciu ze strony obywateli;
- D. mając na uwadze, że ściślejsza integracja europejska powinna zapewniać większe zaangażowanie parlamentarne zarówno na szczeblu krajowym, jak i Unii;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- E. mając na uwadze, że Unia znajduje się na rozdrożu i konieczne jest obranie jasnego kierunku, by bądź połączyć siły w ramach Unii i tworzyć przyszłość na rzecz silnej Unii opartej na wartościach i solidarności w świecie poddanym globalizacji, bądź też skupić się na sobie i zostać zmuszonym do biernego dostosowania się do globalizacji;
- F. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, finansowy i bankowy oraz obecne załamanie gospodarki prowadziły do wysokiego długu publicznego na szczeblu krajowym oraz problemów finansowych w szeregu państw członkowskich, a wraz ze zbytnimi zaburzeniami równowagi makroekonomicznej w szybki, bezpośredni i niekorzystny sposób wpłynęły na rozwój społeczno-gospodarczy w strefie euro i całej Unii;
- G. mając na uwadze, że w okresie od 2008 r. do połowy 2012 r. stopa bezrobocia w UE-27 wzrosła z około 7 % do 10,4 %, co oznacza 25 mln bezrobotnych, a wśród młodych ludzi ponad jedna osoba na pięć jest niezatrudniona (22 %), przy czym w niektórych państwach członkowskich stopa bezrobocia osób młodych przekracza 50 %;
- H. mając na uwadze, że kluczem do przezwyciężenia obecnego kryzysu jest tworzenie miejsc pracy, wysoka jakość zatrudnienia i zapewnienie godnych warunków pracy;
- I. mając na uwadze trudną sytuację gospodarczą i finansową, w jakiej znajduje się obecnie kilka państw członkowskich i którą pogłębiają ciągłe naciski na rynkach obligacji państwowych, czego odzwierciedleniem jest zmienne oprocentowanie pożyczek dla niektórych krajów, a także bardzo niskie lub ujemne oprocentowanie dla jeszcze innych krajów oraz znaczną niestabilność finansową i gospodarczą;
- J. mając na uwadze, że połączenie zmierzającej w rozbieżnych kierunkach konkurencyjności, niskiego potencjału wzrostu gospodarczego oraz wysokiego bezrobocia z wysokimi deficytami publicznymi i prywatnymi oraz wysokim zadłużeniem nie tylko powoduje straty w niektórych państwach członkowskich, ale również naraża całą strefę euro;
- K. mając na uwadze, że niedawne zagrożenia uświadomiły, iż strefa euro wciąż nie posiada wystarczających narzędzi, by rozwiązać problem kryzysu lub odpowiednio zareagować na występujące na jej terytorium regionalne i globalne szoki ekonomiczne;
- L. mając na uwadze, że istotna rola odgrywana przez euro zarówno w strefie euro, jak i w skali światowej, gdzie jest drugą pod względem znaczenia międzynarodową walutą rezerwową, wymaga stanowczej europejskiej odpowiedzi i skoordynowanych europejskich działań, by przywrócić wzrost gospodarczy i stabilność gospodarki;
- M. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu euro przyniosło obywatelom Unii wiele korzyści, na przykład stabilność cen, zniesienie kosztów przeliczania walut w strefie euro, brak możliwości prowadzenia nominalnych dewaluacji służących poprawie konkurencyjności, niższe stopy procentowe, wsparcie dla integracji rynków finansowych i łatwiejszy transgraniczny przepływ kapitału;
- N. mając na uwadze, że jedna waluta Unii nie powinna stać się symbolem podziału zagrażającego całemu projektowi europejskiemu, lecz raczej pozostać walutą całej Unii, zdecydowanej i zdolnej do podejmowania dalekosiężnych decyzji na rzecz wspólnej i pomyślnej przyszłości;
- O. mając na uwadze, że postępy w kierunku faktycznej UGW powinny respektować wolę państw członkowskich, które mają możliwość niewprowadzania euro, w zakresie zachowania własnych walut narodowych;
- P. mając na uwadze, że członkostwo w strefie euro oznacza wysoki stopień współzależności gospodarczej i finansowej między zainteresowanymi państwami członkowskimi, w związku z czym wymaga zdecydowanie ściślejszej koordynacji polityki finansowej, budżetowej, społecznej i gospodarczej – w ramach której państwa członkowskie przekazują uprawnienia Unii – powiązanej z bardziej restrykcyjnymi instrumentami nadzoru i skuteczną egzekucją; mając jednak na uwadze, że taka ściślejsza integracja państw członkowskich, w których walutą jest euro, prawdopodobnie uzupełniona grupą innych zainteresowanych państw członkowskich, musi być rozwijana w ramach założenia „dwie prędkości, jedna Europa”, mając na celu uniknięcie politycznych kroków, które w ostateczności doprowadziłyby do stworzenia dwóch różnych Europ;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- Q. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnim badaniem Eurobarometru z uwagi na utrzymujący się kryzys doszło do zdecydowanego spadku zaufania do instytucji politycznych tak na krajowym, jak i unijnym szczeblu, a także do gwałtownego osłabienia się pozytywnego wizerunku Unii w społeczeństwie; mając na uwadze, że niemniej jednak Unia pozostaje podmiotem, który w oczach jej obywateli najskuteczniej walczy z kryzysem gospodarczym;
- R. mając na uwadze, że decydenci na szczeblu unijnym i krajowym powinni stale wyjaśniać swoim obywatelom korzyści płynące z integracji europejskiej oraz skutki i wyzwania związane z jedną walutą, w tym koszty i zagrożenia wynikające z rozpadu strefy euro;
- S. mając na uwadze, że 17 państw członkowskich już przyjęło jedną walutę Unii, a większość pozostałych dołączy do strefy euro, kiedy będzie na to gotowa;
- T. mając na uwadze, że wszelkie wątpliwości dotyczące przyszłości UGW w ogóle, w tym nieodwracalności członkostwa w strefie euro, a zwłaszcza jednej waluty Unii są nieuzasadnione, ponieważ silna Unia leży w interesie wszystkich obywateli;
- U. mając na uwadze, że przywrócenie zaufania jest najważniejszym zadaniem, mającym na celu przekonanie obywateli i przedsiębiorstw europejskich do ponownego rozpoczęcia inwestycji w gospodarkę oraz stworzenie instytucjom finansowym warunków dla ponownego dostarczania gospodarce realnej kredytów w szerokiej, acz rozsądnej skali;
- V. mając na uwadze, że odpowiedź na kryzys euro ma złożony charakter i wymaga konsekwentnych, wielotorowych wysiłków na wszystkich szczeblach instytucjonalnych i politycznych;
- W. mając na uwadze, że instytucje Unii oraz szefowie państw i rządów państw członkowskich w ogóle, a w szczególności państw członkowskich należących do strefy euro, odgrywają ważną rolę w budowaniu unii budżetowej w taki sposób, by wszystkie mechanizmy zarządzania kryzysem w strefie euro, takie jak europejski mechanizm stabilności (EMS), były zakorzenione w strukturze instytucjonalnej, w której Parlament jest w pełni zaangażowany w roli współustawodawcy; mając na uwadze, że obecna struktura międzyrządowa prezentuje poważny brak legitymacji demokratycznej; mając na uwadze, że wspólna waluta może zostać ustabilizowana tylko w przypadku wyrażenia przez państwa członkowskie chęci do przekazania uprawnień dotyczących polityki budżetowej na szczebel Unii;
- X. mając na uwadze, że przywrócenie zaufania wymaga również, by ci szefowie państw i rządów oraz ich ministrowie w sposób szczegółowy wyjaśnili w swoich państwach członkowskich decyzje polityczne uprzednio uzgodnione na szczeblu Unii oraz stawali w ich obronie; mając na uwadze, że wskutek niesprawiedliwego zrzucania – w niektórych przypadkach – na Unię odpowiedzialności za niepopularne decyzje mamy do czynienia ze szczególnie niebezpieczną grą percepcji, która grozi oddolną erozją Unii, osłabieniem solidarności, a w ostatecznym rozrachunku – zniszczeniem wiarygodności krajowych przywódców politycznych i potencjalnie całego projektu europejskiego;
- Y. mając na uwadze, że Unia znajduje się obecnie w stanie niestabilności; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich jest pod presją niezwykle wymagających działań z zakresu reform strukturalnych i programów konsolidacji; mając na uwadze, że w ostatecznym rozrachunku kluczem do przetrwania takich czasów, zachęcenia do solidarności i kontynuowania projektu europejskiego jest unia polityczna;
- Z. mając na uwadze, że na szczycie państw strefy euro w dniach 28–29 czerwca 2012 r. Rada Europejska potwierdziła chęć podjęcia środków niezbędnych dla zapewnienia stabilnej finansowo, konkurencyjnej i bogatej Europy i zwiększenia w ten sposób dobrobytu obywateli;
- AA. mając na uwadze, że narastający w Unii rozdziew między krajami centralnymi i peryferyjnymi nie powinien nabrać trwałego charakteru; mając na uwadze konieczność ustanowienia stałych ram, w których państwa członkowskie znajdujące się w trudnej sytuacji będą mogły polegać na wynikającym z solidarności wsparciu ze strony innych państw członkowskich; mając na uwadze, że te państwa członkowskie, które domagają się solidarności, powinny być zobowiązane do ponoszenia odpowiedzialności za wdrażanie wszystkich zobowiązań podjętych w zakresie budżetu, a także odnoszących się do ich kraju zaleceń i zobowiązań w ramach europejskiego semestru, w szczególności związanych z paktem stabilności i wzrostu, paktem euro plus, strategią „Europa 2020” oraz z procedurą dotyczącą zakłóceń równowagi makroekonomicznej, z uwzględnieniem okoliczności specyficznych dla danego państwa; mając na uwadze, że zapewnienie stabilności finansowej każdego państwa członkowskiego leży w interesie wszystkich państw członkowskich; mając na uwadze, że art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że państwa członkowskie mają traktować swoją politykę gospodarczą jako przedmiot wspólnego zainteresowania i koordynować ją w ramach Rady;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

AB. mając na uwadze, że nadrzędne znaczenie dla przywrócenia wzrostu ma sfinalizowanie wewnętrznego rynku; mając na uwadze, że Komisja, jako strażniczka Traktatów, musi zwiększyć się wysiłki na rzecz wyegzekwowania wdrożenia i przestrzegania istniejących przepisów dotyczących rynku wewnętrznego; mając na uwadze, że dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego konieczne jest dopilnowanie, aby przepisy dotyczące integracji rynku opierały się bardziej na rozporządzeniach, a nie na dyrektywach;

AC. mając na uwadze, że nie ulega wątpliwości, iż integracja europejska jest nieodwracalnym i postępującym procesem;

Kierunek na przyszłość: sprawozdanie czterech przewodniczących

AD. mając na uwadze, że z punktu widzenia demokracji i w świetle wszystkich przepisów traktatu lizbońskiego, nie do przyjęcia jest fakt, iż przewodniczący Parlamentu Europejskiego, w którego skład wchodzi posłowie reprezentujący ponad 502 miliony obywateli Europy, nie został włączony w opracowywanie powyższego sprawozdania zatytułowanego „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”;

AE. mając na uwadze, że nadszedł czas, by przywódcy polityczni Unii i w Unii pokazali swoją determinację, kreatywność, odwagę, odporność i przywództwo w celu likwidacji pozostałych niedociągnięć, które w dalszym ciągu utrudniają prawidłowe funkcjonowanie UGW; mając na uwadze, że metoda międzyrządowa osiągnęła pełnię swoich możliwości i nie spełnia w zasadzie potrzeb demokratycznego i skutecznego procesu podejmowania decyzji na miarę XXI wieku; mając na uwadze, że należy przejść ku prawdziwie federalnej Europie;

AF. mając na uwadze, że wyżej wymienione sprawozdanie pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” w jednoznaczny sposób służy przełamaniu kręgu nieufności za pomocą środków strukturalnych; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym należy również zwrócić uwagę na wymiar społeczny;

AG. mając na uwadze, że Rada Europejska na swoim posiedzeniu w dniach 28–29 czerwca 2012 r. zwróciła się do swojego przewodniczącego o opracowanie konkretnego i terminowego planu działania na rzecz osiągnięcia faktycznej UGW; mając na uwadze, że opracowanie światowej, długofalowej wizji za pomocą planu działania stanowi istotny sygnał, który mógłby przyczynić się do przywrócenia zaufania, które mogłoby rosnąć wraz ze stopniową realizacją planu działania;

AH. mając na uwadze, że stały postęp we wdrażaniu długofalowego planu działania nie zapewnia żadnego natychmiastowego rozwiązania kryzysu i nie powinien opóźniać niezbędnych środków krótkookresowych;

AI. mając na uwadze, że nie można wykluczyć, iż dla wzmocnienia legitymacji demokratycznej w pełni funkcjonalnej UGW konieczne mogą być nowe zmiany traktatowe; mając na uwadze, że Komisja powinna przedstawić listę obecnych inicjatyw ustawodawczych, których nie można opóźnić przez długoterminowe zmiany instytucjonalne;

AJ. mając na uwadze, że urzeczywistnienie faktycznej UGW w Unii wymagać będzie w perspektywie średniookresowej dokonania zmiany Traktatu;

AK. mając na uwadze, że pełne wykorzystanie procedur i możliwości elastyczności stworzonych przez obowiązujące Traktaty w celu szybkiej poprawy zarządzania UGW w kontekście kształtowania faktycznej europejskiej przestrzeni politycznej jest warunkiem osiągnięcia konsensusu demokratycznego pozwalającego na przyszłą całościową i pomyślną zmianę Traktatów;

AL. mając na uwadze, że Parlament ma prawo przedkładać Radzie propozycje zmiany Traktatów, które muszą być następnie rozpatrzone przez konwent, w celu ukończenia procesu kształtowania faktycznej UGW poprzez zwiększenie kompetencji Unii, w szczególności w dziedzinie polityki gospodarczej, a poprzez umocnienie zasobów własnych Unii i jej możliwości budżetowych, roli i demokratycznej odpowiedzialności Komisji oraz uprawnień Parlamentu;

AM. mając na uwadze, że założenie, iż konwent taki nie powinien odbyć się przed następnymi wyborami do Parlamentu Europejskiego, jest realistyczne i stosowne; mając na uwadze, że przygotowania do takiego konwentu powinny się rozpocząć przed tymi wyborami;

AN. mając na uwadze, że zarówno środki proponowane na mocy obowiązujących Traktatów, jak i przyszłe ich zmiany nie powinny wykluczać możliwości przyłączenia się państw członkowskich i powinny gwarantować integralność Unii;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- AO. mając na uwadze, że przyszłe zmiany traktatowe nie powinny stanowić przeszkody dla szybkiego wdrożenia tego, co już może być osiągnięte na mocy obecnych Traktatów; mając na uwadze, że istniejące traktaty umożliwiają szeroki margines znacznego postępu na drodze ku UGW opartej na umocnionych i bardziej zintegrowanych ramach polityki finansowej, budżetowej i gospodarczej oraz na mocniejszej legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności;
- AP. mając na uwadze, że potencjał traktatu lizbońskiego w zakresie polityki zatrudnienia i polityki społecznej nie został do tej pory w pełni wykorzystany, przede wszystkim jeżeli chodzi o:
- art. 9 TFUE, zgodnie z którym wspieranie wysokiej stopy zatrudnienia oraz gwarancja właściwej ochrony socjalnej muszą zostać uwzględnione w definiowaniu i we wdrażaniu strategii politycznych i działań Unii,
  - art. 151 TFUE, który stanowi, że „Unia i państwa członkowskie (...), mają na celu promowanie zatrudnienia, poprawę warunków życia i pracy, tak aby umożliwić ich wyrównanie z jednoczesnym zachowaniem postępu, odpowiednią ochronę socjalną, dialog między partnerami społecznymi, rozwój zasobów ludzkich pozwalający podnosić i utrzymać poziom zatrudnienia oraz przeciwdziałanie wykluczeniu”,
  - art. 153 ust. 1 TFUE ogólnie, a w szczególności jego lit. h), dotyczy „integracji osób wykluczonych z rynku pracy”;
- AQ. mając na uwadze, że art. 48 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) przewiduje konkretną procedurę dotyczącą przyjęcia aktu, w przypadku którego TFUE wymaga specjalnej procedury ustawodawczej, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą; mając na uwadze, że art. 333 TFUE zawiera ponadto postanowienia, które dopuszczają stosowanie zwykłej procedury ustawodawczej w kontekście ścisłej współpracy;
- AR. mając na uwadze, że ambicją powinno być, by wszystkie państwa członkowskie wspólnie podejmowały działania na rzecz ścisłej integracji europejskiej; mając na uwadze, że w niezbędnych lub uzasadnionych przypadkach potrzebne mogą być decyzje mające zastosowanie wyłącznie do strefy euro, z uwagi na jej szczególny charakter, w tym rozsądna i uczciwa możliwość przyłączenia się innych państw członkowskich w oparciu o zrównoważone prawa i obowiązki;
- AS. mając na uwadze, że wspólna europejska strategia na rzecz ludzi młodych ma kluczowe znaczenie w walce z bezrobociem w tej grupie społecznej oraz z zagrożeniem utraty całego pokolenia Europejczyków;

Unia bankowa

- AT. mając na uwadze, że dotychczasowe środki stabilizujące system finansowy były niewystarczające dla pełnego przywrócenia zaufania; mając na uwadze, że Europejski Bank Centralny (EBC), dzięki serii nadzwyczajnych doraźnych środków pomocowych zarówno dla państw członkowskich, jak i banków, odgrywał kluczową rolę w tych operacjach ratunkowych, nie zapominając jednocześnie o swoim głównym celu, jakim jest zapewnienie stabilności cen;
- AU. mając na uwadze, że oparta na Traktatach niezależność operacyjna EBC w dziedzinie polityki pieniężnej pozostaje fundamentem wiarygodności UGW i jednej waluty;
- AV. mając na uwadze, że niepewna sytuacja sektora bankowego w niektórych państwach członkowskich i w całej Unii zagraża realnej gospodarce i finansom publicznym, a koszty zarządzania kryzysem bankowym w zbyt dużym stopniu spadają na barki podatników, sprawiając, że rozwój realnej gospodarki hamuje wzrost; mając na uwadze, że istniejące mechanizmy i instytucje są niewystarczające dla zapobieżenia negatywnym skutkom ubocznym na innych rynkach;
- AW. mając na uwadze, że państwa członkowskie odczuwają skutki widocznego rozdziewu między bankami prowadzącymi operacje na europejskim rynku a zobowiązaniami warunkowymi gwarantowanymi państwa; mając na uwadze, że w czasie obecnego kryzysu stało się oczywiste, że związek między bankiem a państwem jest ścisły i bardziej szkodliwy wewnątrz unii walutowej, gdzie wewnętrzny kurs wymiany jest stały i nie istnieje na poziomie Unii mechanizm umożliwiający zmniejszenie kosztów restrukturyzacji banków;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- AX. mając na uwadze, że przerwanie negatywnej pętli sprzężenia zwrotnego między obligacjami skarbowymi, bankami i gospodarką realną ma kluczowe znaczenie dla sprawnego funkcjonowania UGW;
- AY. mając na uwadze, że kryzys doprowadził do zróżnicowania wysokości stóp pożyczkowych i de facto do fragmentacji jednolitego rynku usług finansowych;
- AZ. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie i konsekwentnie stwierdzał istnienie pilnej potrzeby podjęcia dodatkowych i dalekosiężnych środków służących wyjściu z kryzysu w sektorze bankowym; mając na uwadze, że należy wprowadzić rozróżnienie między krótkoterminowymi środkami służącymi ustabilizowaniu poważnej sytuacji kryzysu bankowego a średnio- i długofalowymi środkami, obejmującymi zobowiązania G20 do terminowego, pełnego i spójnego wdrożenia uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym zasad dotyczących kapitału banku, płynności środków i zadłużenia, mających na celu stworzenie w pełni sprawnej europejskiej unii bankowej;
- BA. mając na uwadze, że wszystkie działania podejmowane w związku z taką unią bankową nie powinny utrudniać stałego prawidłowego funkcjonowania wewnętrznego rynku usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału;
- BB. mając na uwadze, że instytucje finansowe i ich przedstawiciele powinni działać w sposób odpowiedzialny i zgodny z wysokimi standardami moralnymi, służąc gospodarce realnej;
- BC. mając na uwadze konieczność utworzenia w Unii jednolitego europejskiego mechanizmu nadzoru nad instytucjami bankowymi; mając na uwadze, że dla zapewnienia niezbędnego zaufania do rynku finansowego i stabilności na wspólnym rynku wewnętrznym usług finansowych konieczny jest silny i sprawnie funkcjonujący system gwarancji depozytów i mechanizm naprawczy dla banków;
- BD. mając na uwadze, że wszystkim środkom na rzecz stworzenia unii bankowej powinna towarzyszyć poprawa przejrzystości i odpowiedzialności instytucji odpowiadających za jej wdrożenie;
- BE. mając na uwadze konieczność rozważenia, czy należy wprowadzić wymóg prawnego rozdzielenia niektórych szczególnie ryzykownych obszarów działalności od pozostałej działalności banków depozytowych w ramach grupy bankowej, zgodnie ze sprawozdaniem Liikanena;
- BF. mając na uwadze, że ogólnie organy nadzoru powinny wykrywać i rozwiązywać problemy na wczesnym etapie, by zapobiegać występowaniu kryzysów i utrzymywać stabilność i odporność finansową;
- BG. mając na uwadze, że obecnie większość uprawnień nadzorczych wobec banków pozostaje w Unii w rękach krajowych organów nadzoru, wraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) (EUNB), ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ pełniącym rolę koordynującą; mając na uwadze, że obecny system nadzoru krajowego okazał się zbyt rozdrobniony, by sprostać aktualnym wyzwaniom;
- BH. mając na uwadze, że wysokiej jakości i skuteczny europejski mechanizm nadzoru jest niezbędny dla zapewnienia zdecydowanego wykrywania i rozwiązywania problemów, aby zagwarantować wszystkim instytucjom finansowym równe warunki działania, przywrócić transgraniczne zaufanie oraz uniknąć fragmentacji rynku wewnętrznego;
- BI. mając na uwadze, że konieczne jest ustalenie jasnego podziału zadań operacyjnych między europejskim mechanizmem nadzoru oraz krajowymi organami nadzoru, uzależnionego od wielkości i modelu prowadzenia działalności banków oraz zadań nadzorczych, stosując zasady pomocniczości i proporcjonalności;
- BJ. mając na uwadze, że europejski nadzór nad instytucjami bankowymi w obrębie UGW oraz umocnienie roli EBC w zakresie ochrony rynku wewnętrznego mają bezwzględnie priorytetowe znaczenie w celu przeciwdziałania kryzysowi; mając na uwadze, że należy jednak zagwarantować, że dla potrzeb stabilności wewnętrznego rynku finansowego państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, które postanawiają uczestniczyć w jednolitym mechanizmie nadzoru w drodze ścisłej współpracy, powinny być objęte taką formułą uczestnictwa, która gwarantuje symetryczny stosunek między przyjętymi obowiązkami a wpływem na proces decyzyjny;

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- BK. mając na uwadze, że jednolity mechanizm nadzoru już od samego początku powinien obejmować instytucje finansowe potrzebujące wsparcia bezpośredniego z Unii, a także instytucje finansowe o znaczeniu systemowym;
- BL. mając na uwadze, że niezależność europejskiego jednolitego mechanizmu nadzoru od wpływów politycznych i sektorowych nie zwalnia go od składania wyjaśnień, przedstawiania uzasadnień i ponoszenia odpowiedzialności przed Parlamentem, w sposób regularny i w razie konieczności podjęcia działań i decyzji w dziedzinie nadzoru europejskiego, uwzględniając skutki, jakie środki nadzoru mogą mieć dla finansów publicznych, banków, pracowników i klientów; mając na uwadze, że skuteczna odpowiedzialność i rozliczalność demokratyczna wymaga między innymi zatwierdzenia przez Parlament osoby stojącej na czele rady nadzorczej jednolitego mechanizmu nadzoru wybranej w ramach otwartej procedury selekcji, przewiduje obowiązek składania sprawozdań przez takiego szefa i przeprowadzenia jego wysłuchania w Parlamencie, a także prawo Parlamentu do zadawania pisemnych i ustnych pytań oraz uprawnienia śledcze Parlamentu zgodnie z TFUE;
- BM. mając na uwadze, że w przyszłości, pod pewnymi warunkami, banki znajdujące się w trudnej sytuacji będą mogły być bezpośrednio finansowane przez EMS; mając na uwadze, że z tego względu uruchomienie jednolitego mechanizmu nadzoru jest pierwszym i najpilniejszym zadaniem w procesie urzeczywistniania unii bankowej;
- BN. mając na uwadze, że jednolity zestaw reguł (jednolity zbiór przepisów) opracowywany przez EUNB, powinien zapewnić w pełni jednolite zasady i ich jednolite stosowanie w całej Unii; mając na uwadze, że ukończenie jednolitego zbioru przepisów dotyczących nadzoru bankowego i szerzej zharmonizowane i zaostrzone wymogi ostrożnościowe są niezbędne dla skutecznego funkcjonowania jednolitego mechanizmu nadzoru, ponieważ europejski organ nadzoru nie może działać przy rozbieżnych krajowych regułach ostrożnościowych;
- BO. mając na uwadze, że po utworzeniu jednolitego mechanizmu nadzoru zasady głosowania w EUNB powinny zostać starannie dostosowane, aby ułatwić konstruktywną współpracę między państwami członkowskimi ze strefy euro i spoza niej oraz aby w pełni uwzględnić interesy wszystkich państw członkowskich;
- BP. mając na uwadze konieczność niezwłocznego zakończenia toczących się procedur ustawodawczych dotyczących jednolitego mechanizmu nadzoru;
- BQ. mając na uwadze, że aby wdrożyć nową strukturę finansową konieczne jest pilne przełamanie kryzysu w negocjacjach w sprawie dyrektywy dotyczącej systemów gwarancji depozytów i dyrektywy w sprawie systemu rekompensat dla inwestorów; negocjacje między Parlamentem i Radą dotyczące tych kwestii zostały zawieszono, pomimo że kwestie te mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia wspólnych mechanizmów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków i gwarantowania depozytów konsumentów;
- BR. mając na uwadze, że jednolite europejskie ramy gwarancji depozytów wymagają jednakowych, wspólnych, surowych wymogów mających zastosowanie do wszystkich systemów gwarancji depozytów w Unii, aby uzyskać taką samą ochronę i taką samą stabilność systemów gwarancji depozytów oraz zapewnić równe warunki działania; mając na uwadze, że jest to warunek wstępny dla wprowadzenia wymaganej elastyczności, aby w wystarczającym zakresie uwzględnić specjalne krajowe okoliczności w sektorze finansowym;
- BS. mając na uwadze, że długoterminowym celem – po wprowadzeniu skutecznych ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego mechanizmu nadzoru – powinien być jednolity europejski system gwarancji depozytów z funkcjonującymi systemami gwarancji depozytów dysponującymi odpowiednimi poziomami finansowania, co zwiększy wiarygodność i zaufanie inwestorów;
- BT. mając na uwadze, że przy zarządzaniu kryzysami bankowymi kluczowe znaczenie mają planowanie ex-ante, szybka interwencja na wczesnym etapie, należyta staranność, dostęp do informacji o wysokiej jakości oraz wiarygodność;
- BU. mając na uwadze, że należy stworzyć jednolity europejski system działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, najlepiej równoległe z wejściem w życie jednolitego mechanizmu nadzoru, służący przywróceniu wypłacalności banków znajdujących się w trudnej sytuacji i naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niewypłacalnych instytucji finansowych;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- BV. mając na uwadze, że w krótkiej perspektywie przyjęcie wniosku Komisji dla banków znajdujących się w kryzysowej sytuacji i dotyczącego ram zarządzania w dobie obecnego kryzysu ma absolutnie priorytetowe znaczenie;
- BW. mając na uwadze, że ogólnym celem skutecznych ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zminimalizowanie ewentualnego wykorzystania do tego pieniędzy podatników;
- BX. mając na uwadze, że dla ochrony prywatnych oszczędności konieczne jest utrzymanie funkcjonalnej odrębności europejskich funduszy gwarancji depozytów oraz prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy jednoczesnym zapewnieniu ich skutecznego ukształtowania;
- BY. mając na uwadze, że europejskie mechanizmy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gwarancji depozytów powinny mieć silną strukturę finansową, przede wszystkim ex ante, opartą na składkach sektora przemysłu, przy czym składka danej instytucji finansowej powinna odzwierciedlać ryzykowność tej instytucji, a europejskie środki publiczne będą służyć wyłącznie jako ostateczne zabezpieczenie, którego zakres będzie ograniczony do koniecznego minimum;

Unia fiskalna

- BZ. mając na uwadze w tym kontekście, że wyżej wymienione sprawozdanie pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” stanowi istotny krok naprzód, ponieważ uznaje, że sprawne funkcjonowanie UGW wymaga nie tylko pełnego i szybkiego wdrożenia środków już uzgodnionych w ramach wzmocnionego zarządzania gospodarczego (na przykład paktu stabilności i wzrostu oraz Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej), lecz również jakościowego działania na rzecz unii fiskalnej”;
- CA. mając na uwadze, że zdrowe finanse publiczne, zrównoważone budżety w cyklu koniunkturalnym i perspektywy zrównoważonego wzrostu w średniej perspektywie, a także wystarczające poziomy inwestycji publicznych są podstawowym wymogiem długofalowej stabilności gospodarczej i finansowej, państwa opiekuńczego oraz poniesienia kosztów oczekiwanych zmian demograficznych;
- CB. mając na uwadze, że sprawne funkcjonowanie UGW wymaga pełnego i szybkiego wdrożenia środków już uzgodnionych w ramach wzmocnionego zarządzania gospodarczego, takich jak wzmocniony pakt stabilności i wzrostu i europejski semestr uzupełniony o politykę na rzecz pobudzania wzrostu; mając na uwadze, że w okresie do 5 lat od dnia wejścia w życie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej, w oparciu o ocenę doświadczeń wynikających z wdrożenia tego traktatu, należy podjąć niezbędne działania zgodnie z TUE i TFUE w celu włączenia istotnych elementów traktatu w ramy prawne Unii;
- CC. mając na uwadze, że pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia kładzie nacisk na konieczność dalszej sprzyjającej wzrostowi konsolidacji fiskalnej oraz apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na inwestycje w przyszłościowe obszary; mając na uwadze, że Komisja powinna przedstawić propozycje służące wskazaniu inwestycji, którym należy nadać priorytetowe znaczenie w granicach unijnych i krajowych ram budżetowych;
- CD. mając na uwadze, że kryzys ujawnił konieczność dokonania jakościowego kroku w kierunku bardziej solidnej i demokratycznej unii fiskalnej wraz ze wzrostem puli środków własnych Unii i skuteczniejszymi mechanizmami służącymi do korygowania tendencji fiskalnych niezgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju, poziomów zadłużenia i górnych limitów salda budżetowego państw członkowskich;
- CE. mając na uwadze, że „prawdziwa UGW” powinna zyskać poparcie i akceptację obywateli UE; mając zatem na uwadze konieczność podkreślenia wagi zaangażowania decydentów, partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich szczeblach politycznych;
- CF. mając na uwadze, że mechanizmy uzupełniające w celu zapewnienia respektowania przez wszystkie państwa członkowskie ich zobowiązań w ramach indywidualnych procedur budżetowych powinny umacniać, a nie osłabiać obecne ramy zarządzania gospodarczego; mając na uwadze konieczność umocnienia niezależnej roli komisarza europejskiego do spraw gospodarczych i walutowych. czemu powinny towarzyszyć silne mechanizmy odpowiedzialności zarówno wobec Parlamentu, jak i Rady; mając na uwadze, że należy utworzyć europejskie ministerstwo skarbu z europejskim ministrem finansów na czele, który będzie indywidualnie odpowiadał wobec Parlamentu;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- CG. mając na uwadze, że klauzulę elastyczności (art. art. 352 TFUE) można wykorzystać w celu utworzenia europejskiego urzędu skarbowego kierowanego przez europejskiego ministra finansów, który stanowi kluczowy element faktycznej UGW;
- CH. mając na uwadze, że art. 136 TFUE umożliwia przyjmowanie, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą w ramach możliwości, o których mowa w art. 121 i art. 126 TFUE, specjalnych środków w celu wzmocnienia koordynacji i nadzoru nad dyscypliną państw członkowskich, których walutą jest euro; mając na uwadze, że tego rodzaju ustawodawstwo może przewidywać przekazanie Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego; mając na uwadze, że TFUE przewiduje możliwość nadania Parlamentowi lub Radzie prawa do odwołania uprawnień przekazanych Komisji;
- CI. mając na uwadze, że zgodnie z ogólną zasadą porządku prawnego Unii, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uprawniony jest do dopilnowania, by przy wykładni i stosowaniu Traktatów przestrzegane było prawo Unii, oprócz przypadków, w których jest to wyraźnie wykluczone;
- CJ. mając na uwadze, że rozmowy trójstronne dotyczące rozporządzeń w ramach tak zwanego „dwupaku” powinny niedługo doprowadzić do konkretnych wyników politycznych;
- CK. mając na uwadze, że pakt stabilności i wzrostu jest z założenia cyklicznym instrumentem stabilizacji, który – umożliwiając państwom członkowskim zwiększenie deficytu do 3% – pozwala przeciwdziałać szokom gospodarczym w danym państwie członkowskim; mając na uwadze, że ta antycykliczna polityka może przynieść rezultaty jedynie wtedy, kiedy państwa członkowskie osiągną nadwyżki budżetowe w okresie dobrej koniunktury; mając na uwadze, że mechanizmy pomocy finansowej, takie jak europejski mechanizm stabilizacyjny, stanowią ostateczność;
- CL. mając na uwadze, że państwa członkowskie będące stronami Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w UGW muszą przedkładać Komisji i Radzie sprawozdania dotyczące ich planów emisji długu publicznego, umożliwiające koordynację na szczeblu Unii długu na wczesnym etapie jego emisji;
- CM. mając na uwadze, że na mocy obowiązujących Traktatów państwa członkowskie, których walutą jest euro, mogą finansować większy budżet Unii w ramach procedury dotyczącej zasobów własnych poprzez wprowadzenie specjalnych podatków lub opłat zgodnie z procedurą wzmocnionej współpracy; mając na uwadze, że należy tego dokonać ze szczególnym naciskiem na powiązanie z istniejącymi już ramami budżetowymi Unii i bez podważania tradycyjnych funkcji budżetu Unii mających na celu finansowanie wspólnych strategii; mając na uwadze, że takie zwiększone możliwości budżetowe powinny wspierać wzrost i spójność społeczną przeciwdziałając zakłóceniom równowagi, rozbieżnościom strukturalnym i nadzwyczajnym sytuacjom finansowym związanym bezpośrednio z unią walutową;
- CN. mając na uwadze, że – w dłuższej perspektywie i po spełnieniu rygorystycznych warunków – wspólna emisja długu mogłaby być ewentualnym sposobem uzupełnienia UGW; mając na uwadze, że wspólna emisja długu w strefie euro – w ramach odpowiedzialności solidarnej – wymagałaby zmian Traktatów;
- CO. mając na uwadze, że niezbędnym warunkiem wspólnej emisji długu jest istnienie solidnych ram budżetowych, mających na celu zarówno wzmocnienie zarządzania gospodarczego i dyscypliny fiskalnej oraz poszanowanie paktu na rzecz stabilności i wzrostu, jak i instrumentów kontroli zapobiegających pokusom nadużyć;
- CP. mając na uwadze, że silniejsza i bardziej zintegrowana unia fiskalna powinna obejmować stopniowe przesunięcie w kierunku funduszu amortyzacji zadłużenia;
- CQ. mając na uwadze, że niewiarygodne wprowadzenie instrumentów wspólnej emisji długu może spowodować niemożliwe do opanowania konsekwencje oraz w perspektywie długofalowej utratę wiary w zdolność strefy euro do podjęcia zdecydowanego działania;
- CR. mając na uwadze, że kryzys zadłużeniowy zmusił Unię, a w szczególności strefę euro, do ustanowienia nowych instrumentów solidarności finansowej w Europie: Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF), europejskiego mechanizmu stabilności i innych projektów dotyczących planu działania na rzecz faktycznej UGW; mając na uwadze, że finansowe oddziaływanie tych instrumentów jest dużo większe – pod względem zaangażowanych kwot – niż budżetu Unii, oraz mając na uwadze, że innowacyjny pomysł centralnego budżetu dla strefy euro, finansowanego przez jej członków, jest obecnie przedstawiany jako ostateczna gwarancja tej nowej stabilności finansowej;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- CS. mając na uwadze, że mnożenie tych instrumentów solidarności utrudnia ocenę rzeczywistego wkładu każdego z państw członkowskich na rzecz europejskiej solidarności, który zdecydowanie przewyższa wkłady finansowe państw członkowskich do budżetu Unii; mając ponadto na uwadze, że różnorodność istniejących instrumentów, pod względem podstawy prawnej, trybów interwencji i zainteresowanych państw członkowskich, może utrudniać europejskim liderom zarządzanie całą tą strukturą, ogółowi obywateli – zrozumienie jej, jak również może uniemożliwiać poddanie jej jakiegokolwiek kontroli parlamentarnej;
- CT. mając na uwadze, że europejski mechanizm stabilności mógłby zostać włączony w ramy prawne Unii za pomocą klauzuli elastyczności (art. 352 TFUE) w połączeniu ze zmienionym art. 136 TFUE;
- CU. mając na uwadze, że na mocy obowiązujących Traktatów definicje stosowania klauzuli dotyczącej wyłączenia wzajemnej pomocy mogą zostać określone przez Radę na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Parlamentu (art. 125 ust. 2 TFUE);
- CV. mając na uwadze, że w stosunku do trojki zastosowanie powinny mieć wysokie standardy demokratycznej odpowiedzialności na szczeblu unijnym;
- CW. mając na uwadze, że działania Komisji w zakresie unii fiskalnej i gospodarczej powinny opierać się na odpowiednim dialogu społecznym i przebiegać przy pełnym poszanowaniu niezależności partnerów społecznych;
- CX. mając na uwadze konieczność zachowania niezależności Europejskiego Systemu Statystycznego zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, w celu utrzymania wiarygodności statystyk europejskich w zakresie kluczowej roli pomocniczej, jaką odgrywają dla unii fiskalnej z prawdziwego zdarzenia (poprzez wysokiej jakości normy i systemowe podejście do opracowywania, sporządzania i sprawdzania prawidłowości statystyk dotyczących finansów sektora publicznego);
- CY. mając na uwadze, że standardy rachunkowości sektora publicznego powinny jednolicie obowiązywać we wszystkich państwach członkowskich i powinny podlegać mechanizmom wewnętrznej i zewnętrznej kontroli, jako zasadniczy element uzupełniający rozszerzone uprawnienia Komisji oraz większą rolę Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i krajowych trybunałów obrachunkowych w zakresie kontroli jakości krajowych źródeł wykorzystywanych do określenia poziomu zadłużenia i deficytu;

Unia gospodarcza

- CZ. mając na uwadze, że dużo uwagi poświęcono dotychczas walutowemu aspektowi UGW, podczas gdy istnieje pilna konieczność zbudowania rzeczywistej unii gospodarczej, w której strategia „Europa 2020” powinna stanowić wiążące ramy kształtowania i wdrażania polityki gospodarczej;
- DA. mając na uwadze konieczność włączenia paktu euro plus, strategii „Europa 2020” i Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia do prawa Unii oraz utworzenia drogi wprowadzeniu kodeksu konwergencji dla gospodarki wszystkich państwach członkowskich;
- DB. mając na uwadze, że europejski semestr – zgodnie z funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu – zapewnia dobre ramy koordynacji polityki gospodarczej i decyzji budżetowych wdrażanych na szczeblu krajowym, zgodnie z przyjętymi przez Radę zaleceniami dla poszczególnych krajów;
- DC. mając na uwadze, że w art. 9 TFUE wezwano do wspierania wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnienia odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczania wykluczenia społecznego, a także do zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego;
- DD. mając na uwadze, że aby wyjść z kryzysu oraz zapewnić jakościowy i zrównoważony wzrost gospodarczy i zatrudnienie w społeczeństwie opartym na wiedzy, odzwierciedlający realia członkostwa w UGW w ramach społecznej gospodarki rynkowej, potrzebne są: konsolidacja budżetowa, zmniejszenie nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej, reformy strukturalne i inwestycyjne; mając na uwadze, że reformy strukturalne przynoszą zyski wyłącznie w perspektywie długoterminowej;
- DE. mając na uwadze, że choć pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjęty na szczycie europejskim w dniach 28–29 czerwca 2012 r., może wnieść istotny wkład we wzrost gospodarczy, zatrudnienie i poprawę konkurencyjności europejskiej; mając na uwadze, że Unia i państwa członkowskie muszą realizować swoje obowiązki i działać szybko, by zakończyć budowę rynku wewnętrznego i uwolnić jego potencjał; mając na uwadze pozytywną ocenę przesunięcia punktu ciężkości, spowodowanego przyjęciem paktu wzrostu, mimo że mobilizacja funduszy na rzecz wzrostu poprawiająca przepływ środków z funduszy strukturalnych dotyczy wyłącznie realokacji istniejących funduszy, nie zapewniając dodatkowych zasobów finansowych;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- DF. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą niezwłocznie uwzględnić uzgodnione reformy w krajowych programach reform, a do parlamentów narodowych należy przeprowadzenie terminowej i rzeczowej kontroli działań ich rządów w tym względzie;
- DG. mając na uwadze, że stuprocentowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego jest utrudnione barierami wciąż istniejącymi w niektórych państwach członkowskich; mając na uwadze, że aby skorzystać z pełnego potencjału wzrostu unijnej gospodarki, konieczne jest zamknięcie budowy rynku wewnętrznego szczególnie w takich obszarach, jak usługi, energia, telekomunikacja, normalizacja, uproszczenie zasad przetargów publicznych, sektory sieciowe, handel elektroniczny oraz system praw autorskich;
- DH. mając na uwadze, że ściślejsza integracja gospodarcza i budżetowa będzie osłabiona bez zwiększenia koordynacji w dziedzinie opodatkowania; mając na uwadze, że zasada jednomyślności w dziedzinie opodatkowania hamuje rozwój tego obszaru, a instrument ściślejszej współpracy należy częściej wykorzystywać; mając na uwadze możliwość odesłania do stanowisk Parlamentu w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych oraz podatku od transakcji finansowych (PTF); mając na uwadze, że w dziedzinie opodatkowania jasno widać potrzebę konwergencji pomiędzy strukturami systemów podatkowych a podstawą wymiaru podatku w państwach członkowskich; mając na uwadze, że szkodliwa konkurencja podatkowa między państwami członkowskimi stoi w jasnej sprzeczności z logiką rynku wewnętrznego i problemami, jakimi należy się zająć w tym obszarze;
- DI. mając na uwadze, że istotne znaczenie ma to, by naprawa gospodarcza szła w parze z polityką rynku pracy na rzecz zwiększenia zatrudnienia i przedsiębiorczości, zmniejszenia bezrobocia strukturalnego, zwłaszcza wśród osób młodych, starszych i kobiet, przy jednoczesnym zachowaniu europejskiego modelu społecznego oraz pełnym poszanowaniu roli partnerów społecznych i prawa do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych, a także podejmowania działań zbiorowych zgodnych z krajowymi przepisami i praktykami; mając na uwadze, że w tym kontekście należy wspierać integrację rynków pracy państw członkowskich, by poprawić transgraniczną mobilność pracowników;
- DJ. mając na uwadze, że należy wykorzystać wiążącą koordynację na szczeblu Unii w odniesieniu do niektórych kluczowych zagadnień polityki gospodarczej, które są szczególnie istotne dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
- DK. mając na uwadze, że zrównoważone i trwałe finanse publiczne to nie tylko kwestia oszczędnego wykorzystania ograniczonych środków budżetu centralnego, ale również sprawiedliwego opodatkowania, progresywnego opodatkowania, dobrze zorganizowanego poboru podatków, lepszej walki z wszelkimi formami oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania, współpracy i koordynacji podatkowej w celu ograniczenia niekorzystnej konkurencji podatkowej, a także dobrze zaprojektowanego systemu podatkowego, wspierającego rozwój biznesu i tworzenie miejsc pracy;
- DL. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za wdrożenie strategii „Europa 2020”;
- DM. mając na uwadze, że strategię „Europa 2020” powinno się poddać śródkresowemu przeglądowi, w którym należy uwzględnić identyfikację i zawstydzanie (naming and shaming) i w czasie którego należy ocenić, czy cele muszą zostać dopracowane lub dostosowane oraz jak można zwiększyć presję wywieraną na państwa członkowskie w celu osiągnięcia celów;
- DN. mając na uwadze, że dostępność wysokiej jakości statystyk europejskich odgrywa centralną rolę w nowym systemie zarządzania gospodarką, a w szczególności mając na uwadze, że statystyki te stanowią warunek wstępny wspierania prawidłowego funkcjonowania głównych procedur nadzoru i egzekwowania tego systemu, takich jak europejski semestr, procedura dotycząca zakłóceń równowagi makroekonomicznej czy strategia „Europa 2020”;
- DO. mając na uwadze, że należy kontynuować wysiłki na rzecz unowocześnienia metod sporządzania statystyk europejskich w celu zagwarantowania wysokiej jakości ich norm, wydajności kosztowej i adekwatności zasobów, a także aby ułatwić ich należyte upowszechnianie i dostęp wśród władz publicznych, podmiotów gospodarczych i obywateli;

Od legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności do unii politycznej

- DP. mając na uwadze, że Unia zawdzięcza swoją legitymację swoim wartościom demokratycznym, realizowanym celom i posiadanym kompetencjom, instrumentom i instytucjom;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- DQ. mając na uwadze, że legitymacja ta pochodzi z dwóch źródeł obywatelskich – obywatele reprezentowanych przez Parlament oraz państw członkowskich reprezentowanych przez Radę;
- DR. mając na uwadze, że z uwagi na panujący kryzys oraz sposób, w jaki podjęto niektóre środki kryzysowe, rozwinęła się debata dotycząca konieczności zwiększenia demokratycznego charakteru procesu decyzyjnego w UGW;
- DS. mając na uwadze, że przywódcy polityczni i przedstawiciele instytucji, agencji i innych organów Unii powinni ponosić polityczną odpowiedzialność przed Parlamentem; mając na uwadze, że regularna sprawozdawczość i coroczna prezentacja ich prac oraz prognoz powinna mieć miejsce przed właściwą komisją Parlamentu;
- DT. mając na uwadze, że w ubiegłych latach Rada Europejska dążyła do znalezienia sposobu wyjścia z kryzysu i przedstawiła liczne propozycje, w przypadku których nie zawsze w Traktatach przyznano Unii jasne kompetencje;
- DU. mając na uwadze, że można ubolewać, iż Rada Europejska wybrała drogę międzyrządową, bez uwzględnienia Parlamentu, nieodzownego w niektórych przypadkach, jako ważnego podmiotu mogącego znaleźć wyjście z kryzysu;
- DV. mając na uwadze, że w odniesieniu do wniosków należących do kompetencji Unii decyzje należy podejmować zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, w pełni angażując Parlament;
- DW. mając na uwadze, że uprawnienia wykonawcze Komisji w opartym na zasadach podejściu do ram zarządzania ekonomicznego, ustanowionych w szczególności we wzmocnionym pakcie stabilności i wzrostu oraz mechanizmie nadzoru makroekonomicznego, powinny być przedmiotem demokratycznej kontroli ex-post przeprowadzanej przez Parlament oraz odpowiedzialności przed nim;
- DX. mając na uwadze, że należy uwspólnotować instrumenty międzyrządowe stworzone od początku kryzysu, tj. od grudnia 2009 r.;
- DY. mając na uwadze, że należy zapewnić większą kontrolę demokratyczną, uczestnictwo i współdecyzyjność w odniesieniu do polityki gospodarczej, monetarnej i społecznej oraz podatków, wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych; mając na uwadze, że w tym celu należy uruchomić istniejące obecnie klauzule pomostowe;
- DZ. mając na uwadze brak możliwości tolerowania sytuacji, w której przewodniczący Parlamentu Europejskiego nie może brać udziału w całych posiedzeniach Rady Europejskiej oraz szczytach strefy euro; mając na uwadze potrzebę pilnego znalezienia rozwiązania tego braku legitymacji demokratycznej w drodze porozumienia politycznego między dwiema instytucjami;
- EA. mając na uwadze, że pilnie należy zająć się kwestią obecnego deficytu demokratycznego UGW i ściśle powiązać wszelkie dalsze działania na rzecz unii bankowej, unii fiskalnej i unii gospodarczej z większą legitymacją demokratyczną i odpowiedzialnością na szczeblu Unii;
- EB. mając na uwadze, że przy każdorazowym przekazywaniu lub stanowieniu nowych kompetencji na szczeblu Unii lub tworzeniu nowych instytucji unijnych konieczne jest zapewnienie odpowiedniej legitymacji, kontroli demokratycznej ze strony Parlamentu i odpowiedzialności przed nim;
- EC. mając na uwadze, że żadne międzyrządowe porozumienia między państwami członkowskimi nie powinny stwarzać struktur porównywalnych do struktur unijnych oraz że wszystkie umowy ustanawiające systemy międzykrajowe lub ponadkrajowe powinny być przedmiotem demokratycznej kontroli prowadzonej przez Parlament;
- ED. mając na uwadze, że zapewnienie sporządzenia, kontroli i upowszechnienia wysokiej jakości statystyk europejskich przez faktyczny Europejski System Statystyczny stanowi zasadniczy wkład na rzecz maksymalnego zwiększenia przejrzystości i skutecznej odpowiedzialności publicznej w zakresie opracowywania, zarządzania, wdrażania i egzekwowania polityki Unii zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- EE. mając na uwadze, że należy wzmocnić współpracę między Parlamentem a parlamentami narodowymi na podstawie protokołu nr 1 do TUE i TFUE w sprawie roli parlamentów krajowych w Unii Europejskiej (protokół nr 1) w celu poprawy wymiany poglądów i jakości działalności parlamentarnej w dziedzinie zarządzania UGW zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym; mając na uwadze, że współpracy takiej nie należy postrzegać jako tworzenia nowego mieszanego organu parlamentarnego, który byłby zarówno nieefektywny, jak i nieumocowany prawnie z punktu widzenia demokratycznego i konstytucyjnego;
1. za konieczne uważa umieszczenie zarządzania UGW w ramach instytucjonalnych Unii, co jest warunkiem jej skuteczności i wypełnienia obecnej luki politycznej między polityką krajową a europejskimi strategiami politycznymi;
  2. apeluje do wszystkich instytucji o szybkie działanie polegające na wykorzystaniu jak największych możliwości stworzonych przez obowiązujące Traktaty i ich elementy elastyczności, i o przygotowanie się jednocześnie na niezbędne zmiany w Traktacie w celu zagwarantowania pewności prawnej i demokratycznej legitymacji; powtarza, że należy wykluczyć wariant nowej umowy międzyrządowej;
  3. podkreśla, że zarówno środki proponowane na mocy obowiązujących Traktatów, jak i przyszłe zmiany Traktatów nie powinny wykluczać możliwości przyłączenia się i powinny gwarantować integralność Unii;
  4. zwraca się do Rady – która upoważniła autorów sprawozdania pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”, o którym mowa powyżej – aby natychmiast powołała przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na jego współautora na równych prawach, aby zwiększyć demokratyczną legitymację tego tekstu;
  5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że choć zaangażowanie było jak na razie tylko nieformalne, Konferencja Przewodniczących Parlamentu zwróciła się do właściwej komisji Parlamentu o zbadanie tych konkretnych wniosków wspólnie z trzema przedstawicielami (tzw. szerpami), którzy prowadzą negocjacje ze stałym przewodniczącym Rady Europejskiej w imieniu Parlamentu;
  6. potwierdza, że w pełni wykorzysta prawo do przedkładania Radzie propozycji zmiany Traktatów, które muszą być następnie rozpatrzone przez konwent, w celu ukończenia procesu kształtowania faktycznej UGW poprzez zwiększenie kompetencji Unii, w szczególności w dziedzinie polityki gospodarczej, a także poprzez umocnienie zasobów własnych Unii i jej możliwości budżetowych, roli i demokratycznej odpowiedzialności Komisji oraz uprawnień Parlamentu;
  7. wzywa parlamenty narodowe do udziału w procesie przygotowywania przez rządy planów fiskalnych i planów reform przed ich przedłożeniem na forum Unii; zamierza zaproponować konwentowi dodanie tego jednoznacznego zobowiązania do funkcji sprawowanych przez parlamenty narodowe w myśl postanowień art. 12 TUE;
  8. zwraca się do przewodniczącego Rady, aby w porozumieniu z Parlamentem niezwłocznie zakończył prace nad wnioskami ustawodawczymi podlegającymi zwykłej procedurze ustawodawczej na mocy Traktatu z Lizbony, które są blokowane przez Radę, oraz aby doprowadził do ich przyjęcia, zwłaszcza w odniesieniu do wniosków dotyczących IV dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych i krajowych systemów gwarancji depozytów;
  9. uważa znaczącą poprawę pod względem legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności za zarządzanie UGW na szczeblu Unii poprzez zwiększenie roli Parlamentu za absolutną konieczność i warunek wstępny wszelkich dalszych działań na rzecz unii bankowej, unii fiskalnej i unii gospodarczej;
  10. uważa, że na mocy obowiązujących Traktatów koordynacji dyscypliny budżetowej państw członkowskich, których walutą jest euro, i nadzorowi nad nią można by nadać moc wiążącą oraz poddać je kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na prostej podstawie art. 136 TFUE w połączeniu z art. 121 ust. 6, lecz z konstytucyjnego punktu widzenia krok ten należy rozważyć, wyłącznie jeśli znacząco zwiększyłby on rolę Parlamentu w zakresie szczegółowego stosowania art. 121 ust. 3 i 4 TFUE oraz jeśli celem byłoby ukończenie i wdrożenie procedury wielostronnego nadzoru za pomocą aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE; przypomina, że zgodnie z Traktatami, przy określaniu oraz realizacji polityk i działań Unii trzeba brać pod uwagę wspieranie wysokiego poziomu zatrudnienia i zagwarantowanie odpowiedniej ochrony socjalnej, poprzez wprowadzenie, w oparciu o istniejące strategie, nowego zestawu wytycznych dla państw członkowskich, obejmującego społeczne i gospodarcze wskaźniki wraz z minimalnymi standardami, które mają być stosowane w odniesieniu do głównych filarów ich gospodarek;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

11. jest zdania, że „faktyczna UGW” nie może ograniczać się do systemu przepisów, lecz wymaga zwiększonych możliwości budżetowych opartych na konkretnych zasobach własnych (w tym podatku od transakcji finansowych), które powinny, w ramach budżetu Unii, wspierać wzrost i spójność społeczną przeciwdziałając zakłóceniom równowagi, rozbieżnościom strukturalnym i nadzwyczajnym sytuacjom finansowym związanym bezpośrednio z unią walutową, bez podważania jego tradycyjnych funkcji mających na celu finansowanie wspólnych strategii politycznych;
12. jest zdania, że na mocy obowiązujących Traktatów art. 136 TFUE umożliwia Radzie przyjmowanie, na podstawie zalecenia Komisji i wyników głosowania wyłącznie państw członkowskich, których walutą jest euro, wiążących wytycznych polityki gospodarczej dla państw strefy euro w ramach europejskiego semestru; podkreśla, że mechanizm zachęt zwiększyłby wiążący charakter koordynacji polityki gospodarczej; apeluje o porozumienie międzyinstytucjonalne w celu zaangażowania Parlamentu w przygotowanie i zatwierdzenie rocznej analizy wzrostu gospodarczego oraz wytycznych polityki gospodarczej i dotyczących zatrudnienia;
13. potwierdzając swój zamiar zwiększenia współpracy z parlamentami narodowymi na podstawie protokołu nr 1, podkreśla, że współpracy takiej nie należy postrzegać jako tworzenia nowego mieszanego organu parlamentarnego, który byłby zarówno nieefektywny, jak i nieumocowany prawnie z punktu widzenia demokratycznego i konstytucyjnego; podkreśla pełne umocowanie Parlamentu jako organu parlamentarnego na szczeblu Unii w przypadku wzmocnionego i demokratycznego zarządzania UGW;
14. zwraca się do Komisji o możliwie jak najszybsze przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu, po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, wniosków, w których Parlament byłby współprawodawcą, dotyczących aktów prawnych stanowiących realizację szczegółowych zaleceń zawartych w niniejszym załączniku;
15. stwierdza, iż zalecenia te są zgodne z zasadą pomocniczości oraz podstawowymi prawami obywateli Unii;
16. wzywa Komisję, by oprócz środków, które mogą i muszą zostać pilnie podjęte w ramach obecnych Traktatów, przedstawiła wykaz zmian instytucjonalnych, które mogą okazać się konieczne dla stworzenia silniejszej struktury UGW, w oparciu o potrzebę ustanowienia zintegrowanych ram finansowych, zintegrowanych ram budżetowych i zintegrowanych ram polityki gospodarczej w oparciu o umocnioną rolę Parlamentu;
17. uważa, iż skutki finansowe przedstawionego wniosku muszą zostać pokryte z odpowiednich środków budżetowych;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zleceń przedstawionych w załączniku, Komisji, Radzie Europejskiej, Radzie, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, przewodniczącemu Eurogrupy, jak również parlamentom i rządów państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI PRZEDSTAWIONEGO WNIOSKU

1. Zintegrowane ramy finansowe

Zalecenie 1.1 dotyczące jednolitego mechanizmu nadzoru

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Obecne wnioski Komisji dotyczące jednolitego europejskiego mechanizmu nadzoru należy przyjąć jak najszybciej, aby zapewnić skuteczne stosowanie zasad ostrożnościowych, kontrolę ryzyka, zapobieganie kryzysom dotyczącym instytucji kredytowych w całej Unii.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

Podstawa prawna, forma i treść wniosku powinny stwarzać możliwość pełnego udziału wszystkich państw członkowskich w jednolitym europejskim mechanizmie nadzoru, w takiej postaci, która zapewnia pełne zaangażowanie w proces decyzyjny uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro, gwarantując symetryczny związek pomiędzy przyjętymi zobowiązaniami a wpływem na podejmowanie decyzji.

Udział państw członkowskich strefy euro w europejskim organie nadzoru powinien być obowiązkowy.

Wniosek powinien podlegać szeroko zakrojonej demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego w ramach Traktatów.

Podstawa prawna powinna uwzględniać Parlament Europejski jako współprawodawcę, kiedy niemożliwe jest uzyskanie przez Parlament Europejski roli organu współdecydującego za pomocą koncepcji „pakietu nadzoru”. Na mocy art. 263 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej musi kontrolować legalność aktów prawnych EBC, innych niż zalecenia i opinie, mających na celu wywarcie skutków prawnych wobec stron trzecich.

Wniosek powinien gwarantować, że wszystkie zadania EUNB, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, są w dalszym ciągu wykonywane na szczeblu Unii, a także że wnioski są spójne z należyтым funkcjonowaniem europejskich urzędów nadzoru przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010.

Jednolity mechanizm nadzoru powinien być przedmiotem odpowiedzialności wobec Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie działań i decyzji podejmowanych w dziedzinie nadzoru europejskiego, oraz być przedmiotem sprawozdań składanych właściwej komisji Parlamentu Europejskiego. Odpowiedzialność demokratyczna wymaga między innymi zatwierdzenia przez Parlament osoby stojącej na czele rady nadzorczej jednolitego mechanizmu nadzoru wybranej w ramach otwartej procedury selekcji, przewiduje obowiązek składania sprawozdań przez takiego szefa i przeprowadzenia jego wysłuchania w Parlamencie, a także prawo Parlamentu do zadawania pisemnych i ustnych pytań oraz uprawnienia śledcze Parlamentu Europejskiego zgodnie z TFUE.

Jednolity europejski mechanizm nadzoru powinien być niezależny od krajowych interesów politycznych oraz powinien gwarantować, że interesy Unii są nadrzędne wobec interesów krajowych zgodnie z mandatem Unii i odpowiednim sprawowaniem rządów.

Procesy podejmowania decyzji w ramach jednolitego mechanizmu nadzoru należy określić w odnośnym wniosku ustawodawczym zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

Europejski organ nadzoru powinien mieć uprawnienia i ponosić odpowiedzialność w zakresie:

- nadzoru nad instytucjami kredytowymi w krajach uczestniczących w systemie, ale przy jasnym podziale zadań operacyjnych między europejskimi a krajowymi organami nadzoru, w zależności od wielkości i modeli prowadzenia działalności oraz charakteru zadań nadzorczych;
- działania w sposób odpowiadający potrzebie zachowania jedności i integralności oraz międzynarodowej konkurencyjności rynku wewnętrznego, na przykład w celu zapewnienia braku przeszkód utrudniających konkurencję między państwami członkowskimi;
- należytego uwzględnienia wpływu swoich działań na konkurencję i innowacje na rynku wewnętrznym, integralność i spójność rynku wewnętrznego Unii jako całości, konkurencyjność Unii na świecie, włączenie społeczne pod względem finansowym, ochronę konsumentów i strategię Unii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego;
- ochrony stabilności i odporności wszystkich elementów systemu finansowego uczestniczących państw członkowskich, przejrzystości rynków i produktów finansowych oraz ochrony depozytariuszy, inwestorów i podatników, z uwzględnieniem różnorodności form rynkowych i instytucjonalnych;
- zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu i gwarantowania równych warunków działania;
- wzmocnienia międzynarodowej koordynacji nadzoru i, w stosownych przypadkach, reprezentowania Unii w międzynarodowych instytucjach finansowych;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- w przypadku beczynności właściwych organów krajowych, podejmowania działań niezbędnych w celu restrukturyzacji, naprawy lub likwidacji instytucji finansowych, które są na progu upadłości lub których upadłość stanowiłaby powód do zaniepokojenia w kontekście ogólnego interesu publicznego.

Organom odpowiedzialnym za nadzór na szczeblu ponadnarodowym należy przydzielić wystarczające zasoby, w tym zasoby kadrowe, w celu zapewnienia, że posiadają one niezbędne zdolności operacyjne umożliwiające im wypełnianie swojej misji.

Zalecenie 1.2 dotyczące systemów gwarancji depozytów

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Parlament Europejski wzywa Komisję do podjęcia wszelkich starań w celu jak najszybszego zakończenia procedury ustawodawczej dotyczącej przekształcenia dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów na podstawie stanowiska Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r.

Ze względu na długoterminowy cel jednolitego europejskiego systemu gwarancji depozytów, jednakowe i rygorystyczne wymogi powinny mieć zastosowanie do wszystkich systemów gwarancji depozytów w Unii, aby uzyskać taką samą wszechstronną ochronę i taką samą stabilność systemów gwarancji depozytów i zapewnić równe warunki działania. Jedynie w ten sposób można zapewnić warunek wstępny wymaganej elastyczności, tak aby w wystarczającym stopniu uwzględnić specyfikę sektora finansów w poszczególnych krajach.

Należy zbadać opcje, w ramach których możliwe będzie stworzenie – po wprowadzeniu skutecznych ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego mechanizmu nadzoru – jednolitego europejskiego systemu gwarancji depozytów z funkcjonującymi systemami gwarancji depozytów dysponującymi odpowiednimi poziomami finansowania, co zwiększy tym samym wiarygodność i zaufanie inwestorów.

W celu ochrony prywatnych oszczędności konieczne jest utrzymanie funkcjonalnej odrębności, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego ukształtowania funduszy gwarancji depozytów i naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Mechanizmy gwarancji depozytów i systemy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć mocną strukturę finansową, przede wszystkim ex ante, opartą na składkach sektora przemysłu, przy czym składka danej instytucji finansowej powinna odzwierciedlać ryzykowność tej instytucji, a środki publiczne będą służyć wyłącznie jako ostateczne zabezpieczenie, którego zakres będzie ograniczony do koniecznego minimum.

Zalecenie 1.3 dotyczące naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Obecny wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy prowadzenia naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i spółek inwestycyjnych należy przyjąć tak szybko, jak to możliwe, aby stworzyć europejski system stosowania środków naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także umożliwić stworzenie w średniej perspektywie jednolitego europejskiego systemu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy jednak mieć na uwadze to, że w niektórych sektorach bankowych funkcjonują już mechanizmy zapewniające pełną ochronę i narzędzia prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy uznać, wesprzeć i wymienić w odnośnym akcie ustawodawczym.

Ogólnym celem skutecznego systemu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być zminimalizowanie potencjalnego wykorzystania środków podatników do jego przeprowadzenia w odniesieniu do instytucji bankowych.

W celu ochrony prywatnych oszczędności konieczne jest utrzymanie funkcjonalnej odrębności, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego ukształtowania funduszy gwarancji depozytów i naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Systemy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także mechanizmy gwarancji depozytów powinny mieć mocną strukturę finansową, przede wszystkim ex ante, opartą na składkach sektora przemysłu, przy czym składka danej instytucji finansowej powinna odzwierciedlać ryzykowność tej instytucji, a środki publiczne będą służyć wyłącznie jako ostateczne zabezpieczenie, którego zakres będzie ograniczony do koniecznego minimum.

Wniosek powinien być również zgodny z innymi aspektami rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2010 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym, dotyczącymi na przykład harmonizacji przepisów dotyczących niewypłacalności, wspólnej oceny ryzyka, jednolitego zestawu narzędzi oraz „drabiny interwencji”.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

Zalecenie 1.4 dotyczące dodatkowych elementów unii bankowej

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

- w razie konieczności, wymóg prawnego rozdzielenia niektórych szczególnie ryzykownych obszarów działalności od pozostałej działalności banków depozytowych wchodzących w skład grupy bankowej, zgodnie ze sprawozdaniem Liikanena;
- ramy prawne wprowadzające zasadę „takie samo ryzyko, takie same przepisy” zapewniające objęcie zakresem działań organów regulacyjnych podmioty niebędące bankami, ale prowadzące działalność bankową i pozostające we wzajemnych stosunkach z bankami;
- wiarygodne i regularne testy warunków skrajnych w odniesieniu do sytuacji finansowej banków, wspierające wczesne wykrywanie problemów i skuteczne określanie zakresu interwencji;
- spójny jednolity zbiór przepisów dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad wszystkimi bankami oraz wspólne makroostrożnościowe ramy mające zapobiegać dalszemu rozdrobnieniu finansowemu.

2. Zintegrowane ramy fiskalne

Zalecenie 2.1 dotyczące „dwupaku”

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Komisja powinna być zobowiązana do skutecznego wdrożenia kompromisów osiągniętych w ramach prowadzonych z Parlamentem Europejskim i Radą negocjacji trójstronnych dotyczących „dwupaku” w następujących dziedzinach:

- stworzenie wspólnego harmonogramu budżetowego;
- reforma krajowych ram budżetowych;
- ocena planów budżetowych, w tym jakościowa ocena inwestycji i wydatków publicznych związanych z celami strategii „Europa - 2020”;
- ustanowienie programów partnerstwa gospodarczego;
- ściślejsze monitorowanie państw członkowskich, których walutą jest euro i które są objęte procedurą nadmiernego deficytu;
- ściślejsze monitorowanie państw członkowskich, których walutą jest euro i które są zagrożone niewypełnieniem swoich obowiązków w ramach procedury nadmiernego deficytu;
- informowanie o emisji długu;
- inicjatywa określająca zbiór programów wymaganych w celu uruchomienia dodatkowych długoterminowych inwestycji rzędu 1 % PKB na rzecz zwiększenia zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz uzupełnienia niezbędnych reform strukturalnych.

Zalecenie 2.2 dotyczące uwspólnotowienia paktu fiskalnego

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

W oparciu o ocenę doświadczeń wynikających z jego wdrożenia i zgodnie z TUE i TFUE, należy jak najszybciej dokonać transpozycji paktu fiskalnego do wtórnego ustawodawstwa Unii Europejskiej.

Zalecenie 2.3: opodatkowanie

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

W ramach coraz ściślejszej unii gospodarczej, podatkowej i budżetowej należy zwiększyć wysiłki na rzecz koordynacji systemów podatkowych oraz rozwiązania kwestii niekorzystnej konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi, która stoi w wyraźnej sprzeczności z logiką rynku wewnętrznego. W pierwszej kolejności, jeżeli nie powiodą się wszystkie próby rozmów i osiągnięcia kompromisu, należy częściej stosować ściślejszą współpracę w dziedzinie opodatkowania (jak w przypadku ustanowienia wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych lub podatku od transakcji finansowych), ponieważ ujednocnione ramy opodatkowania zwiększą stopień integracji polityki budżetowej.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

Zalecenie 2.4: centralny budżet europejski finansowany z zasobów własnych

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Przy formułowaniu opcji politycznych Komisja i Rada powinny być zobowiązane do wzięcia pod uwagę stanowisk Parlamentu Europejskiego dotyczących wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych. Parlament Europejski wielokrotnie wyrażał pilną potrzebę zreformowania systemu zasobów własnych oraz powrotu do ducha i litery TFUE, twierdząc, że budżet Unii powinien być finansowany wyłącznie z zasobów własnych.

Należy bezzwłocznie zająć się sytuacją, w której potrzeby finansowe budżetu Unii kolidują z niezbędną konsolidacją fiskalną w państwach członkowskich. Nadszedł zatem czas, aby stopniowo powracać do sytuacji, w której budżet Unii finansowany jest z rzeczywistych zasobów własnych, co w rezultacie zmniejszyłoby obciążenie budżetów krajowych. Należy również pamiętać, że w swoich rezolucjach z dnia 29 marca 2007 r., 8 czerwca 2011 r., 13 czerwca 2012 r. oraz 23 października 2012 r. Parlament Europejski wyjaśnił swoje stanowisko w zakresie tego, czym jest system rzeczywistych zasobów własnych i jak sprawić, aby był on zgodny z konieczną w krótkiej perspektywie konsolidacją fiskalną na szczeblu krajowym.

Dalsza koordynacja budżetowa w Unii wymaga skonsolidowanych danych dotyczących rachunków publicznych Unii, państw członkowskich oraz organów władz lokalnych i regionalnych, odzwierciedlających cele Unii. Komisja powinna zatem uwzględnić opracowanie takich skonsolidowanych danych w przyszłych wnioskach ustawodawczych.

Zalecenie 2.5: stopniowe przesunięcie do funduszu amortyzacji zadłużenia

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Należy zapewnić stopniowe przesunięcie nadmiernego zadłużenia do funduszu amortyzacji zadłużenia opartego na propozycji niemieckiej rady ekspertów ds. gospodarczych, która przewiduje utworzenie funduszu zasilanego całym zadłużeniem powyżej 60 % w państwach członkowskich spełniających określone kryteria. Zadłużenie byłoby spłacane w okresie ok. 25 lat, a utworzony w ten sposób fundusz, przy egzekwowaniu wszystkich istniejących mechanizmów, pomógłby w przyszłości utrzymać łączne zadłużenie państw członkowskich na poziomie poniżej 60 %.

Zalecenie 2.6 dotyczące przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Swobodnego przepływu kapitału nie można wykorzystywać jako sposobu unikania opodatkowania, w szczególności w przypadku państw członkowskich, których walutą jest euro i które przeżywają poważne trudności w zakresie stabilności finansowej w strefie euro lub są nimi zagrożone. Dlatego Komisja, zgodnie ze swoją ważną inicjatywą z dnia 27 czerwca 2012 r. mającą na celu zaostrzenie walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, powinna zakończyć konsultacje w sprawie umowy międzynarodowej i przedłożyć wnioski służące usprawnieniu współpracy i koordynacji między organami podatkowymi.

Należy wprowadzić podatek od transakcji finansowych w ramach zacieśnionej współpracy zgodnie z art. 326-333 TFUE.

Zalecenie 2.7 dotyczące zapewnienia demokratycznego nadzoru nad europejskim mechanizmem stabilności

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Europejski mechanizm stabilności powinien rozwijać się w kierunku zarządzania opartego na metodzie wspólnotowej oraz powinien być przedmiotem odpowiedzialności przed Parlamentem Europejskim. Kluczowe decyzje, takie jak udzielenie pomocy finansowej państwu członkowskiemu czy zawarcie protokołu uzgodnień, powinny podlegać właściwej kontroli Parlamentu Europejskiego.

Trio powołane w celu zapewnienia wdrożenia protokołów uzgodnień powinno być wysłuchane przez Parlament Europejski przed podjęciem obowiązków oraz powinno ono podlegać wymogowi regularnego składania sprawozdań i kontroli demokratycznej wobec Parlamentu Europejskiego.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

Zalecenie 2.8 dotyczące zapewnienia demokratycznej odpowiedzialności i legitymacji koordynacji budżetowej

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Wszystkie nowo utworzone mechanizmy koordynacji polityki budżetowej należy oprzeć na odpowiednich przepisach, aby zapewnić demokratyczną odpowiedzialność i legitymację.

3. Zintegrowane ramy polityki gospodarczej

Zalecenie 3.1 dotyczące lepszej koordynacji ex ante polityki gospodarczej oraz usprawnienia europejskiego semestru

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Komisja powinna zapewnić, by kompromisy, które zostaną osiągnięte w ramach prowadzonych z Parlamentem Europejskim i Radą negocjacji trójstronnych dotyczących dwupaku, zostały kompleksowo wdrożone.

Należy dokładnie przeanalizować unijne instrumenty na rzecz europejskiej ochrony socjalnej i minimalnych norm socjalnych, takie jak europejska gwarancja na rzecz młodzieży, z uwzględnieniem bezrobocia wśród młodych ludzi.

Komisja powinna niezwłocznie przedstawić wnioski zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą w celu wprowadzenia do ustawodawstwa wtórnego zobowiązań szefów państw i rządów podjętych w dniu 28 czerwca 2012 r. w ramach „Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”. W ramach koordynacji gospodarczej należy w szczególności odpowiednio uwzględnić zobowiązanie państwa członkowskiego do „kontynuacji zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, poszanowania paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz uwzględnienia warunków specyficznych dla danego kraju”, a także do propagowania „inwestycji w obszarach ukierunkowanych na przyszłość oraz mających bezpośredni związek z potencjałem wzrostu gospodarczego”.

Komisja powinna przedstawić wyjaśnienia dotyczące statusu rocznej analizy wzrostu gospodarczego. Europejski semestr powinien obejmować Parlament Europejski i parlamenty narodowe.

Dalsza koordynacja budżetowa w Unii wymaga skonsolidowanych danych dotyczących rachunków publicznych Unii, państw członkowskich oraz organów władz lokalnych i regionalnych, odzwierciedlających cele Unii. Komisja powinna zatem uwzględnić opracowanie takich skonsolidowanych danych w przyszłych wnioskach ustawodawczych.

Uwzględniając różne etapy europejskiego semestru, określone we wzmocnionym pakcie na rzecz stabilności i wzrostu oraz w mechanizmie nadzoru makroekonomicznego, należy ocenić konieczność uchwalenia dodatkowego ustawodawstwa, biorąc pod uwagę, że:

- rozwój i umocnienie rynku wewnętrznego oraz wspieranie międzynarodowych kontaktów handlowych mają zasadnicze znaczenie dla pobudzania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, zwiększania konkurencyjności i wyeliminowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej; dlatego Komisja powinna mieć obowiązek uwzględnienia w rocznej analizie wzrostu gospodarczego kroków, które państwa członkowskie mają poczynić w kierunku urzeczywistnienia rynku wewnętrznego;
- krajowe programy reform i krajowe programy stabilności powinny być ze sobą ściśle powiązane; odpowiednie monitorowanie powinno zapewnić spójność krajowych programów reform i krajowych programów stabilności;
- europejski semestr powinien umożliwić rozwój większej synergii między budżetami Unii i państw członkowskich, w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”; w związku z tym europejski semestr należy rozwinąć, tak aby obejmował on wskaźniki efektywności wykorzystania zasobów;
- należy zwiększyć zaangażowanie władz regionalnych i lokalnych oraz partnerów w procesie planowania i realizacji właściwych programów, aby na wszystkich szczeblach zwiększyć poczucie odpowiedzialności za cele strategii oraz zapewnić większą świadomość jej celów i efektów na szczeblu lokalnym;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- Komisja powinna przyjąć roczną analizę wzrostu gospodarczego i mechanizm ostrzegania do dnia 1 grudnia każdego roku, wraz z odrębnym rozdziałem poświęconym strefie euro; Komisja powinna w pełni ujawnić swoje podstawowe metody i założenia makroekonomiczne;
- W rocznej analizie wzrostu gospodarczego Komisja powinna jasno ocenić główne problemy gospodarcze i budżetowe Unii i poszczególnych państw członkowskich, zaproponować działania priorytetowe w celu przewyższenia tych problemów oraz określić inicjatywy podejmowane na szczeblu unijnym i państw członkowskich w celu zwiększenia konkurencyjności, wsparcia inwestycji długoterminowych, usunięcia barier dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego, osiągnięcia celów określonych w Traktatach i aktualnej strategii „Europa 2020”, wdrożenia siedmiu inicjatyw przewodnich oraz ograniczenia zakłóceń równowagi makroekonomicznej;
- państwa członkowskie i ich regiony powinny w szczególności bardziej zaangażować parlamenty narodowe i regionalne, partnerów społecznych, organy władz publicznych oraz społeczeństwo obywatelskie w kształtowanie krajowych programów reform, rozwoju i spójności oraz regularnie zasięgać ich opinii;
- Komisja powinna wyraźnie określić w rocznej analizie wzrostu gospodarczego potencjalne transgraniczne skutki uboczne głównych środków w zakresie polityki gospodarczej, wdrożonych na szczeblu unijnym oraz na szczeblu państw członkowskich;
- po przyjęciu rocznej analizy wzrostu gospodarczego przez Komisję komisarze właściwi dla europejskiego semestru powinni uczestniczyć we właściwych komisjach Parlamentu w debacie nad tą analizą;
- W lipcu Rada powinna stanąć przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego, aby wyjaśnić wszelkie istotne zmiany, jakie wprowadziła do zaproponowanych przez Komisję zaleceń dla poszczególnych krajów; Komisja powinna wziąć udział w tym wysłuchaniu w celu przedstawienia poglądów w tej sprawie;
- państwa członkowskie powinny przedstawić możliwie najbardziej szczegółowe informacje na temat środków i instrumentów przewidzianych w krajowych programach reform, służące osiągnięciu celów wyznaczonych na szczeblu krajowym – w tym w zakresie terminu wdrożenia, oczekiwanych skutków, możliwych efektów zewnętrznych, ryzyka związanego z nieudanym wdrożeniem, kosztów oraz, w stosownych przypadkach, korzystania z funduszy strukturalnych Unii;
- mechanizmy zachęcające wzmocniłyby wiążący charakter koordynacji polityki gospodarczej.

Zalecenie 3.2 dotyczące paktu społecznego dla Europy

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Zgodnie z Traktatami, przy definiowaniu i wdrażaniu strategii politycznych i działań Unii należy uwzględnić wspieranie wysokiego poziomu zatrudnienia oraz zapewnienie odpowiedniej ochrony socjalnej.

Szczegółowe przepisy dotyczące sprawowania wiążącego nadzoru nad dyscypliną budżetową w strefie euro mogą i powinny uzupełniać wskaźniki budżetowe i makroekonomiczne za pomocą wskaźników zatrudnienia i wskaźników społecznych w celu zapewnienia odpowiedniego wdrożenia wyżej wspomnianych przepisów za pomocą właściwych unijnych przepisów finansowych.

Pakt społeczny dla Europy należy ustanowić w celu wsparcia:

- zatrudniania młodych ludzi, w tym takich inicjatyw jak europejska gwarancja na rzecz młodzieży;
- wysokiej jakości i wystarczającego finansowania usług publicznych;
- zarobków pozwalających na godne życie;
- dostępu do przystępnego cenowo budownictwa socjalnego;
- podstawowej ochrony socjalnej dla zapewnienia powszechnego dostępu do podstawowych usług opieki zdrowotnej, niezależnie od dochodów;
- wdrażania protokołu społecznego w celu ochrony podstawowych praw społecznych i pracowniczych;
- europejskich ram zarządzania restrukturyzacją w sposób społecznie odpowiedzialny;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- nowej strategii na rzecz zdrowia i bezpieczeństwa, w tym chorób wywołanych stresem;
- równej płacy i równych dla wszystkich praw za pracę o takiej samej wartości.

4. Zwiększanie demokratycznej legitymacji i odpowiedzialności

Zalecenie 4.1 dotyczące dialogu gospodarczego

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Komisja powinna być zobowiązana do kompleksowego wdrożenia kompromisów, które zostaną osiągnięte w ramach negocjacji trójstronnych dotyczących dwupaku prowadzonych z Parlamentem Europejskim i Radą.

Zalecenie 4.2: europejskie zabezpieczenia finansowe

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

Funkcjonowanie Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej/europejskiego mechanizmu stabilności oraz wszelkich podobnych przyszłych mechanizmów powinno podlegać regularnej kontroli demokratycznej i nadzorowi ze strony Parlamentu Europejskiego, w które powinien być również włączony Trybunał Obrachunkowy i OLAF. Europejski mechanizm stabilności powinien zostać uwspólnotowiony.

Zalecenie 4.3 dotyczące zwiększenia roli Parlamentu Europejskiego i współpracy międzyparlamentarnej w kontekście europejskiego semestru

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

- przewodniczący Parlamentu Europejskiego powinien przedstawić na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej opinię Parlamentu dotyczącą rocznej analizy wzrostu gospodarczego; należy przeprowadzić negocjacje w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego w celu zaangażowania Parlamentu Europejskiego w sporządzenie i zatwierdzenie rocznej analizy wzrostu gospodarczego oraz wytycznych polityki gospodarczej i wytycznych dotyczących zatrudnienia;
- Komisja i Rada powinny uczestniczyć w międzyparlamentarnych spotkaniach między przedstawicielami parlamentów krajowych i Parlamentu Europejskiego, które organizuje się w kluczowych momentach semestru (tzn. po opublikowaniu rocznej analizy wzrostu gospodarczego i zaleceń dla poszczególnych krajów), co w szczególności umożliwi parlamentom narodowym uwzględnienie europejskiego punktu widzenia przy omawianiu budżetów krajowych.

Zalecenie 4.4 dotyczące zwiększenia przejrzystości, legitymacji i odpowiedzialności

Parlament Europejski jest zdania, że akt prawny, który należy przyjąć, powinien regulować, co następuje:

- aby zwiększyć przejrzystość, Ecofin i Eurogrupa powinny być zobowiązane do przekazywania Parlamentowi Europejskiemu najważniejszych dokumentów wewnętrznych, agend i dokumentów pomocniczych przed swoimi posiedzeniami; oprócz tego przewodniczący Eurogrupy powinien regularnie stawiać się przed Parlamentem Europejskim, np. na wysłuchania organizowane pod auspicjami Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu Europejskiego;
- Parlament Europejski musi w pełni uczestniczyć w dalszych pracach nad projektem sprawozdania czterech przewodniczących, zgodnie z metodą wspólnotową; udział ten można zorganizować na szczeblu grupy roboczej (prace przygotowawcze) lub na szczeblu przewodniczących (proces decyzyjny);
- przewodniczący Parlamentu Europejskiego powinien być zapraszany do udziału w posiedzeniach Rady Europejskiej i szczytach strefy euro;
- przy przekazywaniu lub ustanawianiu nowych uprawnień na szczeblu Unii lub tworzeniu nowych instytucji unijnych należy zapewnić odpowiednią kontrolę demokratyczną ze strony Parlamentu Europejskiego oraz odpowiedzialność przed nim;
- Parlament Europejski powinien organizować wysłuchanie i wyrazić zgodę na powołanie osoby stojącej na czele europejskiego mechanizmu stabilności; Przewodniczący powinien składać regularne sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- przedstawiciel Komisji w trojce powinni być wysłuchani przez Parlament Europejski przed podjęciem obowiązków oraz powinni składać mu regularne sprawozdania;
- umocnienie roli komisarza ds. gospodarczych i monetarnych lub utworzenie europejskiego urzędu skarbowego musi być powiązane z odpowiednimi działaniami na rzecz demokratycznej odpowiedzialności i legitymacji obejmującymi procedury zatwierdzania i kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego;
- jedynie poszanowanie metody wspólnotowej, prawa Unii i instytucji unijnych może zapewnić poszanowanie demokratycznej odpowiedzialności i legitymacji w Unii; zgodnie z Traktatami UGW może zostać ustanowiona wyłącznie przez Unię;
- walutą Unii jest euro, a jej parlamentem jest Parlament Europejski; w przyszłej strukturze UGW należy uwzględnić to, że Parlament Europejski jest ośrodkiem odpowiedzialności na szczeblu Unii;
- proces, w ramach którego opracowywana jest strategia na rzecz przyszłej UGW, musi zapewniać pełne zaangażowanie Parlamentu zgodnie z metodą wspólnotową.

Wszystkie decyzje odnoszące się do umocnienia UGW muszą być podejmowane w oparciu o Traktat o Unii Europejskiej. Wszelkie przypadki odejścia od metody wspólnotowej i szerszego wykorzystywania porozumień międzyrządowych będzie prowadzić do podziału i osłabienia Unii, w tym strefy euro.

P7_TA(2012)0431

Prace Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w 2011 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w 2011 r. (2012/2048(INI))

(2015/C 419/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowę o partnerstwie z Kotonu) ⁽¹⁾, zmienioną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. oraz w Wągadugu w dniu 22 czerwca 2010 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając regulamin Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, przyjęty w dniu 3 kwietnia 2003 r. ⁽³⁾, ostatnio zmieniony w Budapeszcie (Węgry) w dniu 18 maja 2011 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁵⁾,
- uwzględniając deklarację z Kigali (Ruanda) w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) sprzyjających rozwojowi, przyjętą przez WZP w dniu 22 listopada 2007 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając deklarację w sprawie drugiego przeglądu umowy o partnerstwie z Kotonu, przyjętą przez WZP w dniu 3 grudnia 2009 r. w Luandzie (Angola) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 231 z 26.9.2003, s. 68.

⁽⁴⁾ DV\875101.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 58 z 1.3.2008, s. 44.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 68 z 18.3.2010, s. 43.